TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 2
Oktober 2014
Jaargang 22

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

P 2 Van de Redactie
P 3 In memoriam Karel van der Velden
P 4 Agenda Algemene Vergadering d.d. 28 nov. 2014
P 5 Notulen Algemene Vergadering d.d. 21 feb. 2013
P 6 La Marmotte: Uit het dagboek van een dromer
P 8 Jean Nelissen Classic
P 9 Clubweekend Lochem
P 10 Les Trois Ballons
P 12 Clubweek Pyreneeën
P 16 Heezer Fiets Weekend
P17 Winterprogramma 2014-2015
Nieuwe leden stellen zich voor

NAVTEQ
café de Koffer RESTAURANT • HEEZE
FRANK'S FITNESS STUDIO HEEZE - LEENDE
tableaux.nl
Verhees metselwerken
WIELERSHOP Achel
NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Deze editie van de Toerflits heeft op zich laten wachten. De redactie is namelijk afgelopen zomer gedeeltelijk veranderd van samenstelling. Jac Zwart zal zich nog steeds bekommeren over de uitstekende layout. Stephan heeft mij gevraagd om de resterende taken van hem over te nemen. Dat heet mensen vriendelijk vragen of ze een leuk stukje willen schrijven over zichzelf of een mooie toertocht. Natuurlijk bedanken wij Stephan voor zijn toegewijde werk in de vele voorgaande Toerflitsen.

We hebben veel gedaan dit jaar; het fietsweekend in Lochem met 33 clubleden, het Heezer FietsWeekend dat weer druk bezocht werd, de Fietsweek in de Pyreneeën met 30 clubleden. En dan komt er nog eens bij: Jean Nelissen Classic met 24 clubleden, twee nieuwe Marmotjes, Mendig-Budel, Diekirch, Les Trois Ballons, de Holland Ladies Tour, Gulbergen24 en andere zaterdagritten. Oh ja, we hebben zondag ook een beetje rondgereden in de Peel, de Kempen, en verder RundumHausen. Maar tsjonge tsjonge, wat een lijst. Deze Toerflits bevat vele verslagen van zoveel mogelijk van bovenstaande ritten.

Maar we hebben ook het trieste moment meegemaakt van het overlijden van Karel van der Velden. Een goeie kerel die de ongelijke strijd met een vervelende ziekte verloren heeft. Via een videoboodschap heeft Karel tijdens de afscheidsceremonie mooie woorden laten klinken over de toerclub. Ik denk dat alle activiteiten die in deze toerflits beschreven worden, versterken wat hij gezegd heeft. Het geeft ook aan wat voor een mooie fietsclub we hebben.

De redactie wenst u daarom veel leesplezier en wij blijven natuurlijk altijd open staan voor mooie nieuwe fietsverhalen.

De Redactie
Jac Zwart en Marc Klaassen

In memoriam Karel van der Velden door Geert-Jan Bindels

Karel, je was sinds 2007 actief als lid van Tourclub Heeze, waarin we elkaar hebben leren kennen gedurende de wekelijkse clubritten en de lange zaterdagtochten, maar vooral tijdens de jaarlijkse clubweken in Bourg St Maurice, Die en Arabba.

We leerden je kennen in jouw kenmerkende fietshouding, met zwabberknie, een overblijfsel van een waterski avontuur. Het avontuurlijke kenmerkte je: je fietste met je familie in Suriname en Vietnam. Maar we zagen het ook bij het wild-water raften, als alternatief voor het fietsen tijdens een regenachtige dag in de fietsweek. Een ieder die twijfelachtig de wetsuit moest laten vollopen met water werd ogenblikkelijk geconfronteerd met Karel's directheid … en linea recta het water ingekieperd.

Een directheid, die jou zo kenmerkte en menig preutse Italiaanse sauna bezoeker zodanig afschrikte dat de rest van de week de ontspanningsruimte door Tourclub Heeze kon worden ingenomen. Deze directheid, alsmede je nuchtere kijk op het leven, zorgden ervoor dat jij een graag geziene gangmaker was binnen de club. Altijd bereid een helpende hand uit te steken en bovenal het maximale uit jezelf halende. Tijdens afdalingen werd elke mogelijke ruimte, ongeacht hoe klein ook, benut voor een inhaalmanoeuvre. Dit leidde regelmatig tot grote bezorgdheid, niet alleen onder fietsers maar tevens andere weggebruikers. Desalniettemin: snelheid was je passie, en daarbij mocht best wel eens van het parcours afgeweken worden. Het gevolg was dat na enige tijd afwezigheid, je dan verderop op de route weer vrolijk aansloot bij de groep om daarna bergop weer vol te geven. Of het nu de Sella of LaPlagne was, geen berg was te hoog en aangekomen op de top was er altijd die triomfantelijke glimlach. De laatste beklimming echter was simpelweg niet te doen, zelfs voor jou niet. Ondanks dat bleef je tijdens je ziekte positief en nuchter, we hebben grote bewondering hoe je met je ermee om bent gegaan, uiteindelijk leidende tot een veel te vroeg heengaan.

Jouw vrouw, kinderen, familie en vrienden wensen wij namens de hele Tourclub heel veel sterkte toe.

Karel, je zult in onze herinnering blijven als een kleurrijk persoon, optimistisch, recht voor z'n raap, en altijd bereid hulp te verlenen. We hebben van je genoten, zullen je missen maar zeker niet vergeten.

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 28 november 2014 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Schoolstraat 48, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 21 februari 2014.**
3. **Mededelingen van het Bestuur.**
4. **Ingekomen stukken.**
5. **Bestuurssamenstelling.**
   - ★ zie onderstaande mededeling van het bestuur
6. **Mededelingen Commissies**
   - ★ Elegance, Elite, Heezer FietsWeekend, Club Weekend, Fietsweek, PR en Overige Activiteiten
7. **Verslag HFW 2014 en vooruitblik 2015.**
8. **Verslag Boels Rental Ladies Tour.**
9. **Verslag 5e TC Heeze Fietsweek.**
10. **Jubilarissen.**
11. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking.**
12. **Kleding & Sponsoring**
13. **Rondvraag.**
14. **Sluiting.**

Mededeling van het bestuur:

Tijdens de laatste ALV in Februari is Monique Kupers afgetreden als bestuurslid en heeft zij zich niet herkiesbaar gesteld. Omdat op dat moment geen kandidaten beschikbaar waren om Monique op te volgen, vraagt het bestuur alsnog aan kandidaten om hun belangstelling kenbaar te maken aan het bestuur (uiterlijk 1 week voor de ALV). Conform de statuten van Tourclub Heeze dient een kandidatuur gesteund te worden door minimaal 3 leden. Het bestuur hoopt dat we in komende ALV alsnog een opvolger voor Monique (liefst vanuit de Elegance groep) binnen het bestuur kunnen benoemen.

Daarnaast zullen Joost vd Heuvel en Stephan Eltink aftreden als bestuurslid i.v.m het verlopen van hun bestuurstermijn van drie jaar. Beide heren hebben te kennen gegeven zich herkiesbaar te willen stellen voor een nieuwe termijn. Daarnaast roept het bestuur ook hier kandidaten voor een bestuursfunctie op hun belangstelling kenbaar te maken aan het bestuur (uiterlijk 1 week voor de ALV). Conform de statuten van Tourclub Heeze dient een kandidatuur gesteund te worden door minimaal 3 leden.

Notulen Algemene Vergadering van 21 februari 2014

1. Opening.

De voorzitter opent de vergadering, er zijn opnieuw circa 60 leden aanwezig. Enkele leden hebben zich afgemeld voor de vergadering. Frans vd Wiel heeft zich recentelijk afgemeld als lid, maar nodigt iedereen uit voor een kop koffie als we in de buurt zijn. Na het welkomstwoord geeft de voorzitter een kort overzicht van de te verwachten hoogte- en aandachtspunten in het op handen zijnde seizoen 2014.

2. Mededelingen van het bestuur.

Er zijn geen mededelingen van het bestuur.

3. Notulen AV van 29 november 2013.

De notulen van de vorige AV worden door de vergadering goedgekeurd.

4. Bestuurssamenstelling.

Joost Snoeijen en Monique Kupers treden af als bestuursleden. Joost stelt zich herkiesbaar, er zijn geen alternatieve kandidaten en Joost wordt door de leden herkozen als bestuurslid. Monique Kupers stelt zich niet herkiesbaar. Het bestuur heeft kandidaten gezocht om Monique op te volgen, maar tot op heden nog zonder succes. Daarom zullen we in de volgende AV in november 2014 hierop terug komen.

5. Financiën.

Penningmeester Joost Snoeijen licht het exploitatie overzicht over 2013 en de begroting voor 2014 toe. De boekhouding is inmiddels voorbereid op de overgang naar SEPA volgend jaar. Om een sluitende begroting te krijgen zonder inachtneming van een mogelijk positief resultaat van het HFW stelt het bestuur voor om de contributie te verhogen met 5€ naar 66€ (gezinsleden: 61€, lidmaatschap excl NTFU: 35€). Met de voorgestelde contributie verhoging wordt door de vergadering ingestemd.

De kascontrole commissie (Mat Cremers, Jos v. Horrik) rapporteert dat, afgezien van enkele kleine opmerkingen t.a.v rubricering van kostenposten, de boekhouding correct is opgesteld. De penningmeester wordt dan ook decharge verleend voor het gevoerde financiële beleid. De nieuwe kascontrole commissie bestaat uit Jos v. Horrik en Nyls Kiestra met Gerard Dierick als reserve.

6. Clubkleding.

Joost vd Heuvel licht de aanpak van het project t.b.v. sponsoring en nieuwe clubkleding toe. De kosten van het (verplichte) kledingpakket worden nog nader onderzocht. Ook een evt. korting t.g.v. sponsoring moet nog nader worden ingevuld. Het standaardpakket zal bestaan uit een broek, shirt en zomerjack. Daarnaast zullen opnieuw aanvullende opties mogelijk zijn, zoals windstopper, winterjack, etc. Gerard den Ouden vraagt of het niet beter is om met een eigen broek naar keuze te rijden i.v.m. kwaliteit zeem. De commissie wil de broek in het ontwerp integreren (evt. inclusief sponsor vermelding), maar zal kiezen voor de beste kwaliteit zeem van het definitieve kledingmerk. We zullen gaan voor kwalitatief goed materiaal; uiteraard is slijtage afhankelijk van de intensiteit van het gebruik en na vijf jaar zal slijtage optreden.

7. Jaarverslag 2013.

Het Jaarverslag 2013 wordt door de vergadering goedgekeurd, met dank aan de secretaris.

8. Programma 2014.

Joost vd Heuvel licht het rittenprogramma voor 2014 nader toe. Tijdens de vergadering blijkt dat er geen duidelijke belangstelling is voor een georganiseerd programma voor de Elite en (Super)Prestige op de woensdagavond. Karel Bogaart en Gerard den Ouden geven aan na dit seizoen te willen stoppen als wegkapiteins bij de Elite groep. Geïnteresseerde kandidaten wordt verzocht zich te melden bij Karel/ Gerard. Er blijken af en toe problemen te zijn bij het downloaden van tracks vanaf onze site; Jan de Jong geeft staande de vergadering tips hoe dit probleem op te lossen.

9. Epilepsietocht.

Marcel Jansen geeft een toelichting op de plannen om vanuit Kempenhaeghe (samen met Tourclub Heeze) een MTB tocht te organiseren [helaas heeft deze tocht dit jaar geen doorgang kunnen vinden].

10. TC Heeze en Sociale Media.

Marc Klaassen geeft een interessante presentatie over de mogelijkheden en onmogelijkheden van de diverse sociale media, zowel voor profilering van onze vereniging naar buiten toe als informatie verstrekking tussen de leden. Met name Whatsapp, Facebook en Strava worden inmiddels veel gebruikt door een groeiend aantal leden.

11. Mededelingen van de commissies

Commissie HFW

Nog niets te melden, binnenkort eerste vergadering.

Commissie PR

De commissie zal zich blijven toeleggen op sociale media, externe PR, website en Toerflits. Er wordt nog gezocht naar kandidaten om deze commissie voor te zitten.

Commissie Overige Activiteiten

Het afgelopen winterseizoen heeft de commissie een fysio-avond bij Erwin Franken en en wijnproefavond georganiseerd. Jan de Jong geeft aan dat de foto's van de fysio-avond op de site staan. Voor het najaar wordt gedacht aan een avond over training met Chris Brands. Daarnaast zal de commissie zich t.z.t. buigen over enkele mogelijke activiteiten voor de komende winter.

Commissie Clubweekend

In de vorige Toerflits heeft een aankondiging gestaan van het voor 2-4 mei geplande weekend in Lochem. Deelnemers wordt verzocht zich definitief aan te melden bij Mat Cremers.

Commissie Fietsweek

Gehuld in bolletjestrui onthult Stephan Eltink op ludieke wijze de bestemming van de 1e lustrum editie van de fietsweek: Argeles-Gazost in de Franse Pyreneeën. Het thema van deze fietsweek is: 'In het spoor van de grote renners', gezien het feit dat de deelnemers zich zullen gaan begeven over een aantal legendarische cols uit de geschiedenis van de Tour de France.

12. Jubilarissen

Gerard Dierick wordt alsnog gehuldigd i.v.m. zijn 10-jarig lidmaatschap van onze vereniging (de vorige AV was dit door een vergissing binnen het bestuur misgelopen).

13. Rondvraag

Er zijn geen vragen of opmerkingen.

14. Sluiting

Monique Kupers wordt door de voorzitter bedankt voor haar bestuurlijke taken met een bloemetje. Kandidaten wordt alsnog verzocht om zich voor de najaars ALV bij het bestuur te melden. Vervolgens sluit de voorzitter de vergadering en wenst hij iedereen een goede seizoensstart toe op zondag 2 maart.

La Marmotte: Uit de memoires van een dromer

Thijs van Dam

Augustus 2013

Ik heb verhalen gehoord over de Marmotte 2013 van leden van TC Heeze. Zwaar, maar mooi. Langdurige voorbereidingen, afgetrainde lichamen, veel kilometers maken. Ik denk; "Dat moet ik eigenlijk ook nog eens doen en waarom zou ik dat niet kunnen?". Ik zoek informatie en zie dat de inschrijvingen ergens in december starten. en schrijf deze datum in de agenda. De twijfel is er wel een beetje: 175 km fietsen is geen probleem nadat ik Diekirch – Valkenswaard weer volbracht heb (265 km). Maar 5000 hoogtemeters en het echte hooggebergte in, dat is andere koek. Ik heb nog niet de helft op een dag gefietst en dan die afsluitende klim naar Alpe d'Huez.

Oktober 2013

Ik uit de wens thuis bij Kris dat ik de Mamotte wel eens zou willen fietsen. Kris is meteen enthousiast. Een weekje later heeft Kris het al laten vallen bij Mark en Dianne en krijg ik de mededeling: "Mark fietst wel mee". Ho-ho: ik moet eerst maar eens verlof zien te krijgen. Anders gaat het hele feestje bij voorbaat al niet door. Een paar dagen later zie ik in de frietkraam Stephan Eltink. "Wat heb ik gehoord; ga je de Marmotte fietsen?" Geruchten gaan snel in Heeze. Geen weg meer terug met die twijfels. Wie A zegt moet B zeggen.

19 januari 2014

De sportkeuring inmiddels gehad. Was 2 kg zwaarder dan vorig jaar dus perste ik er ook maar 10W meer aan vermogen uit, zodat mijn vermogen per kg gewicht gelijk was gebleven (5 W/kg). En daar ben ik tevreden mee. De sportverklaring werd ook ingevuld, maar later bleek dat die maar een half jaar oud mag zijn. Dus nog een keer naar de huisarts voor een update. Inmiddels van Hans van Bree een schema gekregen waar je niet goed van wordt. Leuk om trainingstypes uit te halen maar ik heb ook nog een gezin en een baan. We worden steevast "Marmotters " genoemd binnen de tourclub.

Juni 2014

Een maand van consolideren noemen ze dat. Vasthouden van het niveau. De spinsessies worden wat zwaarder gemaakt. We draaien wat meer aan de knop als het bergop moet. Een paar keer alleen er op uit en dan 80 km alleen fietsen. Nog een keer naar de Eifel. Mooie tocht met 2200 hm. En nog een keer naar Limburg om met kou en regen om te gaan. Kortom. De fiets is in orde en ik heb signalen ontvangen dat mijn benen goed getraind zijn. Ik ben er klaar voor. Er ontstaan nu spanningen van "Wel heel blijven die laatste dagen". Mensen die hoesten die mijd ik en op de fiets ga je iets voorzichtiger te werk. Niet nu gaan vallen. Iedereen in je omgeving wenst je succes en leeft met je mee. Dat doet goed.

Totale voorbereiding van januari tot en met juni:

4.000 km op racefiets
2.400 km woon-werk
22.000 hm (Limburg, Eifel, Garda-regio, Luxemburg)
50 keer spinnen

3 Juli

We hebben de tocht met de auto gereden. Daar deden we al bijna 6 uur over. Een prachtige dag met geweldige uitzichten. Boven op de Galibier kijk ik zeer bedenkelijk. Wat heb ik hier te zoeken met een fiets ?

5 juli : Marmotte dag

Pijn momentje van de dag. Die verdomde Galibier. Er wordt niet meer van het landschap genoten. Er wordt naar het asfalt gestaard en de kilometers worden afgeteld. Ik weet dat er een post is net voor de top. Ik dacht ongeveer 1 km voor de top. Dus tot daar maar asfalt staren en “Ik stap niet af” blijven programmeren. Opeens schreeuwt Mark achter mij. “Die zat toch voor mij ?” Ik was de post voorbij gekacheld zonder het te zien. Ik vond het niet erg om even terug te fietsen. De beloning is geweldig : Een afdaling in een goed wiel van meer dan 40 km. Tot slot de Alpe d’Huez nog op fietsen maar dan weet je dat je het gaat halen. Een geweldig bevrijdend gevoel en een verbazingwekkende frisheid vrij snel na de finish. Ik ben halve marathons gewend waarna ik drie dagen de trap niet meer af kan. s ‘Avonds nog staand de wedstrijd Nederland Costa Rica gekeken (90 min + 30 min verlenging en penalty’s).

Geen spijt gehad om dit avontuur aan te gaan. Het smaakt naar meer. Voorstellen zijn welkom !

Thijs van Dam

Jean Nelissen Classic door Bas Muller

Mij is een paar weken geleden gevraagd een verslag te doen van de JNC 2014. Ik schrijf het jaartal er maar bij want het is tenslotte al bijna 2015. Ik moet dan ook behoorlijk graven in mijn grijze massa om weer wat details naar boven te krijgen van 24 mei jl. Het was in ieder geval mijn eerste meerdaagse uitje met TC Heeze. Omdat ik dat niet alleen aandurfde heb ik maar gevraagd of er een collega met me mee wilde. Robert van de Salm had zich vrijwillig aangemeld, sterker nog, hij wilde gewoon graag mee om eens te proeven hoe wij dat vanuit de TC Heeze organiseren en uitvoeren. Daar had ik natuurlijk weer over lopen opscheppen!

Vrijdag ochtend vroeg aanrijden en richting Vianden. Dan heb je nog iets aan je dag was de insteek. Vrijdag rond de middag aangekomen bij ons hotel “Grand Hotel Vianden” waar inmiddels al meer fietscollega’s ter plaatse waren. Spulletjes en fietsen een plek gegeven, kamers opzoeken en een snelle lunch. Zo moet het ongeveer wel gegaan zijn. Daarna snel omkleden en klaar maken voor een verkenningstocht. Niet te veel kilometers/hoogtemeters, maar gewoon even de benen checken en vooral ook genieten van het toen nog mooie weer. Geen idee meer hoeveel KM en HM maar we zijn nog even neergestreken op een zonnig terras waar we een consumptie hebben kunnen vatten. Op de terugweg naar het Hotel nog een klimmetje van +/- 20% voor de kiezen gekregen. Na aankomst in hotel: opfrissen, biertje en klaarmaken voor het afgesproken diner. Tja…daar zit je dan met een man of 25. Normaal geen probleem maar op de een of andere manier waren ze in de keuken gigantisch overvallen door het door ons bestelde. Tafel 1 was al klaar met eten en deze goed gevulde buiken zaten dan ook breed te grimassen naar tafel 3. Deze zielenpoten, waar mijn hongermonster er een van was, waren nog niet verder gekomen dan het maken van een bestelling. Enkele uren later, ik meen dat het toen al goed 23.00 uur was, waren alle buiken gevuld. Zij die nog dorst hadden hebben nog wat goud/gele rakkers naar binnen gewerkt en zij die wilden rusten gingen hun bedje opzoeken. Na een goede nachtrust, in het Helmonds Kloffie naar beneden om de lange dag die komen ging, goed te beginnen met een stevig ontbijt. Hieraan geen gebrek, alles wat een fietser nodig heeft was aanwezig. Hier en daar al een (half) aangeklede fietser aan tafel. Hier en daar ook al het gesprek wat toch allemaal aan te trekken. Het was duidelijk te fris voor een kort tenue en het was ook niet droog! Wat doe jij aan? Wat neem jij allemaal mee? De veel gestelde vraag deze ochtend. Voor mij persoonlijk ook altijd een lastig beslis moment voor zo’n lange tocht. Je wilt tenslotte niet je hele garderobe meenemen maar je wilt het ook niet koud krijgen. Ik had m’n plan gemaakt: korte broek, armwarmers en een windjack. Grappig dat als je buiten komt, niet iedereen de zelfde invulling heeft bedacht. Collega Robert was zelfs helemaal in het kort, Brrrrrrr….en dat in de regen! De vooruitzichten waren wel positief. We zouden de eerste uren met regenval te doen krijgen maar mochten na een paar uur uitzien naar een droger en zonniger weertype. Daar wordt je dan stiekem toch een beetje blij van. Niets zo vervelend om de hele dag in de regen te vertoeven op je trouwe tweewieler.

Op naar de start. Stempelkaart opgehaald en snel nog wat Jelle’s ingeladen. Afstanden waaruit je kon kiezen waren tussen de 50 en 220km. Ik had samen met nog wat anderen gekozen voor de langste afstand met 4000 (geregistreerde) hoogtemeters. Volgens mij waren we met een groep van +/- 10 die voor de volle afstand gingen. Met het groepje een soort van afspraak gemaakt om bij elkaar te blijven. Deze afspraak bleek al snel moeilijk want de een ging net wat vlotter naar boven dan de ander en juist de ander had door de weersomstandigheden meer moeite om weer veilig beneden te komen. Na een kleine vloek was het voor bijna iedereen weer duidelijk, we zouden op elkaar wachten, geen probleem. Door het slechte weer in het begin was de route, die overigens schitterend was uitgepijld, niet echt schoon. Sterker nog: een lekke band lag op de loer en ja… ik had hem! In de klim ging de achterband plat. Volgens mij is het wat lekke banden aan gaat hier ook bij gebleven. Robert was vast een stukje doorgereden, tot in het Hotel. Hij was tegen alle verwachtingen in nog als eerste van 220km deelnemers in het hotel terug!! Naarmate de tocht duurde gingen er toch slachtoffers vallen wat betreft de afstand. Op de laatste kruising waar je kon kiezen tussen 180 en 220 km bleken we nog maar met 4 over. Achteraf kan ik zeggen dat die laatste 40 ook echt zwaar waren. Ik kon geen bult meer zien (in het landschap dan). Het “yes” gevoel bij het binnen rijden van Vianden is dan natuurlijk weer helemaal super en ben je alles weer vergeten. Sterker nog: de dag is wederom “gevlogen”, niet normaal! Aangekomen bij het hotel zat de sfeer er goed in op het terras. Dit was niet helemaal zonder reden… Niels zijn trouwe tweewieler bleek niet zo trouw! Enkele kilometers na de start brak zijn achter derailleur finaal af en sloeg in zijn achterwiel vast, einde oefening. Niels terug naar het hotel en heeft daar samen met Jos alle witte biertjes weg zitten tanken. Er was gewoon geen fles meer te krijgen. Niels&Jos…nog bedankt hoor!! Nog heerlijk zitten snacken bij het hotel, douchen, auto’s ingeladen en op naar huis. De JNC 2014 was een feit…

Ik heb het als een heerlijk ontspannen uitje met daar bovenop een super sportieve prestatie ervaren. Mijn collega Robert was ook erg enthousiast over de organisatie en vooral de samenstelling van de groep als TC Heeze, daar sluit ik me helemaal bij aan. Allemaal nogmaals bedankt voor het fijne weekend en tot de volgende…

Bas

21e Clubweekend Lochem door Mat Cremers

Met 33 personen dit jaar (22 fietsende deelnemers) zijn we op 2 mei met 11 auto's vertrokken richting Achterhoek. Lochem en dan Hampshire Hotel “Hof van Gelre” werd dit jaar onze bestemming voor ons allereerste clubweekend in 21 jaar in Nederland. Iedereen was er op tijd om die avond samen ons diner te nuttigen. Van Tourclub TWC Holten hadden we een route gekregen, die Theo Thijs “verbouwd” had tot een tweetal routes van resp. 126 en 85 km voor onze zaterdagtocht(en). 6 Man kozen voor de 85 km en de rest (16) voor de 126 km. Beide groepen moesten zowel op de heen- als op de terugweg over de Holterberg midden op de Sallandse Heuvelrug. Niks voor onze Pyreneëngangers natuurlijk, maar bij een enkeling van onze groep kraakte het wel. Maar met gelukkig goed weer en ook onderweg mogelijkheden genoeg om eventjes bij te tanken kwamen we er allemaal overheen. 's Avonds weer een diner en weer heel goed verzorgd. Die avond bleven, in tegenstelling tot andere weekends waarin de buurt iets meer verkend werd, de meeste mensen in het hotel om daar door te zakken in afwachting wat de zondag weer ging brengen.

Ook op zondag weer goed weer, wat dus betekende dat vrijwel iedereen weer op de fiets kroop, nu voor een route van 92 km naar het zuidwesten, tot in Doesburg, waarbij een flink stuk langs de IJssel werd gefietst. Ging met name de route de eerste dag door bos en hei, de tweede ging meer over dijken en akker langs de IJssel. Voor ons toch weer een andere omgeving om van te genieten.De achterblijvende dames hadden bij de VVV wat

wandelingen opgehaald en die hebben vanuit het hotel in de directe omgeving van Lochem enkele mooie wandelingen gemaakt.

Al met al was iedereen dik tevreden over de keuze van Lochem als uitgangspunt voor ons weekend. De omgeving was heel mooi en het hotel met zijn uitermate vriendelijk personeel deed er verder alles aan om het ons zo goed als mogelijk naar de zin te maken. Geen ongelukken of valpartijen maken het verder weer dat we op een zeer geslaagd weekend terug kunnen zien.

Les Trois Ballons door Marc Klaassen

Er stond weer een mooie cyclo op het programma van TC Heeze dit jaar, Les Trois Ballons in de Vogezen. Aangezien de fietsweek vorig jaar plaats vond in de Vogezen, zullen de namen Col d'Oderen, Col des Chevreres, Col du Hundsruck, Ballon d'Alsace en Grand Ballon niet vreemd in de oren klinken. Ik ben nog steeds op zoek naar het derde balloneke trouwens, maar sommigen zeggen dat dit de Chevreres is. Een groep van 12 fietsers vertrok op vrijdag 13 juni naar Luxeuil les Bains. Onze superhulp Marcel Jansen was donderdag al gegaan om de boel te verkennen. We arriveerden allen netjes op tijd in de middag. Alle fietskleren en spullen werden in de kamers gelegd. Een drankje bij het hotel en we konden naar de inschrijving. Altijd zenuwachtig gedoe daar... staat je naam wel op de lijst, werkt de registratie tag. Oh ja ik ben tabletten vergeten of een extra tasje op de fietsstang kan wel eens goed werken; genoeg plekjes waar je dit allemaal kunt kopen. Het werd tijd om te gaan eten en aangezien Hans en Matthé al in de lente in Luxeuil waren geweest hadden zij een goede Italiaan in gedachten.

We hebben onze maaltijden op het terras kunnen nuttigen, maar ondertussen was er toch wel spanning bij sommigen. En niet vanwege het fietsen! Het was namelijk de dag dat onze Louis de critici de mond zou gaan snoeren in de wedstrijd tussen Nederland en Spanje (achteraf is het altijd makkelijk praten). Het eten liep uit, het was al ver in de eerste helft toen we klaar waren, Rob's databundel op zijn mobiel liep ook op zijn eind met al dat streamen. We liepen een cafe binnen en 30 seconde daarna zagen we een schitterend doelpunt van van Persie. De aanwezige Spanjaarden voelden nog geen nattigheid maar na de rust toch wel een beetje veel: ze vertrokken met de staart tussen de benen en wij namen een biertje om de winst te vieren.

Back to business dan: Fietsen! Zaterdagochtend, ik weet niet eens meer hoe vroeg de wekker ging maar het was vroeg. We hebben met zijn allen ontbeten en vervolgens naar de start. Gerard Thijssen, Joost, Stephan, Jan en ondergetekende zouden bij elkaar blijven tijdens de tocht. De anderen gingen meer op eigen houtje. Het weer in Luxeuil les Bains was uitstekend, weinig wind, temperatuur laag in de twintig graden. We hoorden opeens het startschot en we mochten vertrekken. Het eerste stuk is vrij vlak en daar konden we goed door rijden. Maar dan is ie er opeens, de Col des Chevreres, ik zie een bordje staan met daarop de volgende kilometer 14% en dat gaat zo drie kilometers door. De volgende klimmen gaan lekker maar dan komt het plafond: de Grand Ballon. In totaal 15 kilometer klimmen en het werd daarboven ook nog eens flink koud. De Col d'Oderen was weer goed te doen en tenslotte zat er een venijnige 2 km lange 18 procent klim in het parkoers. Die deed pijn zo op het laatst. Gelukkig konden we de laatste 20 km al dalend

eindigen in Raddon et Chapendu, waar ons een goede maaltijd wachtte.

Over de ervaring van ons individueel.... Matthé heeft het erg goed gedaan. Hij werd tweede in zijn leeftijds categorie en mocht de rondemiss kussen; altijd leuk! Rob, Jos, Gerard, Hans, Ad, en Niels hebben een zeer sterke tijd neer gezet. Niels zat er in het begin naar eigen zeggen behoorlijk doorheen maar heeft zich knap weten te herstellen. Gerard was gewoon erg tevreden met de dag en de prestatie... gewoon unne goeie dag. Je kunt zien aan de tijden in de tabel dat Gerard T, Stephan, Joost, Jan en ik bij elkaar gebleven zijn. Vooral ik was daar erg blij om. Ze hebben me er goed doorheen gesleept, omdat ik er ook goed doorheen zat na de beklimming van de Grand Ballon.

En dan komt het euforische gevoel. De rit is klaar, je kunt even alles aan. Alleen nog maar positieve gedachten. Het afzien op de bergbeklimmingen en de behoorlijke stijgingspercentages zijn allemaal vergeten. We gaan in de avond nog gauw iets lekkers eten. Omdat het woord “gauw” niet echt van toepassing is vanwege de trage bediening en we dus veel tijd over hebben gaan we stoere verhalen vertellen over dag. Maar tenslotte is het toch tijd voor snaveltjes toe en slaap lekker. De dag erop moet de karavaan namelijk terug naar huis. Les Trois Ballons: het is een mooie rit. Het gebied is mooi, de organisatie was prima. Tenslotte een groepsfoto met een mooie T-shirt als prijs: blije guppen....

1	*Bart Bury*	*6h 27mn 57s*
226	Matthé Tijssens	7h 26mn 09s
387	Rob Verhees	7h 44mn 29s
711	Jos Thijssen	8h 14mn 01s
746	Gerard Dierick	8h 16mn 57s
1178	Hans van Bree	8h 49mn 46s
1491	Ad van Asten	9h 18mn 47s
1524	Niels Brusse	9h 22mn 50s
2249	Gerard Thijssen	11h 05mn 24s
2250	Stephan Eltink	11h 05mn 27s
2251	Joost Snoeijen	11h 05mn 28s
2252	Jan de Wit	11h 05mn 31s
2253	Marc Klaassen	11h 05mn 33s

TC Heeze Fietsweek 2014 door Gerard Dierick, Rob Geilleit en Marc Klaassen

Gerard Dierick heeft het verslag van de Fietsweek 2014 op zich genomen. Maar daarnaast hebben Rob Geilleit en Marc Klaassen elk ook een stukje geschreven van hun impressie van een bepaalde dag. Rob heeft Luz Ardiden nog een keer beklommen in zijn gedachten en Marc kwam maar niet weg van de Aubisque.

Het vertrek van wagen 4 op vrijdagavond was 't "flitsende" begin van wat later bleek 'n fantastische fietsweek 2014. Na in voorbijgaande jaren hooggebergte ervaring op te hebben gedaan in de Alpen in 2010 en Dolomieten in 2012 was 't reisdoel dit keer de Pyreneeën. Ietsje verder dan de voorgaande keren, zo'n 300 km, was voor de inzittenden van de wagen van Rob genoeg reden om in plaats van midden in de nacht, al om 21:00 uur aan de reis te beginnen. Dus Hans, Jeroen, Niels en Gerard verzamelden zich mooi op tijd bij Rob thuis voor vertrek. De reis verloopt voorspoedig. Parijs wordt zonder onnodig oponthoud gepasseerd. We hebben zelfs alle vier de Eiffeltoren gezien, althans dat was de gedachte, maar uiteindelijk bleek dat we 'm helemaal niet gezien hebben. Met de benodigde pitstops en chauffeurs wisselingen komen we uiteindelijk zo'n twaalf uur na vertrek aan in 't op zo'n 400 meter hoog gelegen Argelès-Gazost, ons onderkomen voor de komende week. De groep van 30 renners, helaas heeft Wim daags voor vertrek moeten afzeggen, wordt ondergebracht in de twee naast elkaar gelegen hotels Au Primerose en Victoria. Het weer is te

fantastisch om onze tijd te verdoen op 'n terras, dus we besluiten om 'n kleding wissel te gaan doen en 't eerste fiets avontuur van deze week aan te gaan. Dit opwarm rondje van 'n kleine drie uurtjes gaat eerst naar de Cauterets en vervolgens naar Pont d'Espagne, ware 't niet dat één van de spaken in 't achterwiel van Niels besluit er de brui aan te geven. Nog geen 15 km onderweg. En gezien dit niet de eerst keer dit jaar is vrezen wij dat de fiets linea recta in de naast gelegen rivier zal verdwijnen, maar gelukkig neemt de berijder 't gelaten op. Draait, om vervolgens terug in Argelès 't wiel op professionele en goedkope wijze te laten repareren. Ondertussen zijn de anderen hun weg vervolgd naar 'n aantal mooie stukken natuur. Naast fietsers wordt dit gebied ook door velen bewandeld en wordt er onder andere genoten van 't uitzicht op diverse watervallen welke zich 'n weg door 't landschap banen. Vanaf de top op 1500 meter is 't één lange afdaling van 25 km zodat we naast de klimsnelheid ook van kunnen wennen aan de daalsnelheid. Terug bij 't hotel zijn er ondertussen ook al 'n aantal auto's meer aangekomen en kunnen we de sleutel van de kamer in ontvangst nemen, zodat we ons tot 't eten kunnen bezighouden met 't inrichten daarvan.

Zondag morgen dan de officiële start van de fietsweek. De fietsen zijn uit de kelder naar boven gehaald. Goed geregeld, 'n grote afsluitbare ruimte waar de fiets met 'n wiel aan 'n haak kan worden opgehangen. Voordat we vertrekken neemt Stephan 't woord. 'n Oorverdovende minuut stilte voor twee vrienden die er helaas fysiek niet meer bij zijn, in ons hart staan Arno en Karel nog altijd midden in de groep.

In de voorbereiding zijn er drie verschillende groepen benoemd met elk hun verschillende zwaarte aan uitdagingen. De rit van vandaag voert de gezamenlijke groep in dezelfde richting. 't Begin loopt grotendeels langs de rivier naar Gavarnie om vervolgens naar de top van de Col de Tentes te rijden, waarbij 't venijn 'm in de staart zit. 'n Klim van 30 km naar 2200 meter hoogte, 1500 hoogtemeters. Maar eenmaal boven krijg je 'n mooi uitzicht op 't ruige gebergte als beloning. Langs 'n smal pad proberen we nog tot de grens van Spanje te komen, maar als de weg onbegaanbaar wordt stoppen we en delen wat ervaringen. Zo heeft Marco 'n koe in de zon zien liggen, met alle vier de poten de lucht in.

Langs dezelfde weg terug naar Gavarnie waar we afdraaien naar de Cirque de Gavarnie. Cirque of keteldal is 'n half cirkelvormige vallei gevormd door de erosie die

door 'n gletsjer wordt veroorzaakt. Ook weer 'n mooi stuk natuur om te aanschouwen. We maken meteen van de gelegenheid gebruik om wat de eten of te drinken. Na de pauze rijden we door, nog steeds langs dezelfde route, en is de volgende stop de Pont Napoléon. Behoorlijk druk omdat er 'n aantal mensen zijn die 't leuk vinden om aan 'n elastiek de grote diepte in te springen. Dat willen we wel eens zien. Er is zich 'n jonge dame gereed aan 't maken, maar tegen de tijd dat ze er klaar voor is, is ze er ook klaar mee en besluit ze 't niet te doen. Wij besluiten dus maar om onze weg te vervolgen, deels terug naar Argelès deels naar de top van Luz Ardiden. Een kronkelende weg naar 'n skigebied waar met name de foto van boven op die weg 'n mooi beeld geeft. Niet voor niets al meerdere keren de finishplaats van 'n touretappe. Behoorlijke klim van 15 km naar 1715 meter hoogte, ruim 1000 hoogtemeters te klimmen. Boven is er niet veel te beleven en omdat we in de verte het gedonder van een onweersbui horen besluiten we al vrij snel de afdaling weer te aanvaarden. Uiteindelijk komen we na 125 km met 2800 hoogte meters weer aan bij 't hotel.

De maandag is voor de meeste van ons een werkdag. Zo ook vandaag. Bereikte we gisteren het dak van de week, zo behalen we vandaag met de A groep de meeste hoogte meters. De B groep kiest voor de Soulor, Aubisque en Lac d'Estaing, wij beginnen met de Col de Spandelles. Pittig ding, grotendeels door bebost gebied. Je hoeft je dus niet bezig te houden met het uitzicht, gewoon fietsen. Het Is droog maar behoorlijk bewolkt en een hoog vochtigheidsgehalte. Eenmaal boven op 1378 meter toch nog even genieten van 't groene landschap.

Het wegdek van de afdaling laat duidelijk de wensen over. Gaten en vooral losse stenen zorgen voor een beheerste afdaling. De tweede col gaat naar de top van de Soulor. De lucht klaart al enigszins op en in het zonnetje gaat eenieder op zijn eigen tempo naar het cafeetje op 1474 meter. Tijd voor 'n pauze. Lekker buiten op het terras, een koffie en een cola, genieten van de zon, kijkend naar de vlucht van meerdere gieren die boven ons zweven. Na een mooie afdaling van de Soulor richting Arrens beginnen we aan de derde klim van de dag, de Col de Borderes op 1156 meter, om daarna richting het Lac d'Estaing te rijden. Volgens de één vals plat, volgens de teller sommige stukken 9%, maar uiteindelijk komen we bij een meer omringt door bergen. Prachtig uitzicht en de moeite waard om naartoe te rijden. Na 'n afdaling van ruim 700 meter in 'n half uur zijn we terug in Argelès om aan het toetje van de dag te beginnen, de Hautacam. Beginnend op 435m naar de top op 1520m, gemiddeld 8%, is er geen pijl op te trekken hoe hij loopt. Elke kilometer staat er 'n bord waarop aangegeven hoeveel stijgingspercentage je de komende kilometer voor de kiezen krijgt. Zo staat er bijvoorbeeld op zo'n bord 9%. Maar als je teller dan al rijdend 3% aangeeft weet je dat er ook stukken bij zitten van 13%. En zo meerdere keren, dus zeker ook een mentale uitdaging. Eenmaal boven, ben je nog niet boven. Er loopt nog 'n klein weggetje door naar 't weerstation op 1635 meter, de Col de Tramassel. En voor de mentale weerbaarheid is 't dus goed om die ook nog maar even mee te pakken. Met als gevolg 'n mooi uitzicht over 't dal, daar heb je 't dan uiteindelijk ook voor gedaan. Of voor de afdaling die volgt. In 'n half uur draaien en keren we met hoge snelheden naar beneden, daar kan geen Efteling of Walibi tegenop. Moe maar voldaan, met 115 km en 3500 hoogte meters in de benen, kunnen we onder 'n welverdiende douche nog even nagenieten van deze inspanning.

De dinsdag is verkozen tot de dag van de groepsfoto. Dus na 't eten allemaal in 't zelfde tenue aantreden op 't bordes van Hotel Victoria. We hebben een van de mede hotelgasten bereid gevonden om ons op de digitale plaat vast te leggen, wat uiteindelijk met de nodige hilariteit ook aardig lukt. Wat 'n skon clubje hebben we toch.

Niet alles gaat hier de hoogte in. De eerste twee uur is nagenoeg vlak. Eerst naar Lourdes, en vervolgens rustig kabbelend en kwebbelend richting de voet van de Col de Marie Blanque. De klim zelf is ook niet de zwaarste van de week. Op 1035 m aangekomen nemen we rustig de tijd voor 't maken van foto's en dalen vervolgens aan dezelfde kant weer af, 'n aantal clubleden uit de andere groep tegemoet rijdend. In 't kader van rustig aan doen, stoppen we in Béost voor 'n pauze. Achteraf niet de beste locatie. Maar gauw verder naar de hoofdprijs van vandaag, de westzijde van de Col d'Aubisque. Ruim 16 km naar 'n hoogte van 1709 m. Mooie klim waarbij er op meerdere fronten wat duelletjes worden uitgevochten. Klein beetje haantjes gedrag mag ook wel eens. En iedereen kent zijn plaats vervolgens ook weer. 't Is fantastisch weer, temperatuur rond de 30 C, geweldig uitzicht naar twee kanten over de dalen. Na 'n heerlijke omelet met spek nemen we nog even de tijd voor 't maken van allerlei foto's. Zo staat er 'n buste van Lucien Buysse die de tour van 1926 heeft gewonnen. Ook de drie uitvergrootte fietsen in de kleuren van de truien van de tour worden veelvuldig gefotografeerd. En natuurlijk ook 'n

groepsfoto. De afdaling is 'n beroemde. In één van de bochten hangt 'n plaquette van Wim van Est die in 1951 in de tour op die plaats 70 meter naar beneden valt, rijdend in de gele trui. Maar gelukkig heeft 't merendeel van onze groep dat gevaar niet eens gezien, laat staan de plaquette en we komen dan ook via 'n passage van de top en afdaling van de Soulor veilig en wel weer aan bij 't hotel. 'n Rustig dagje van 135 km met bijna 2500 hm.

Bevalt goed, zo'n rustig dagje. Nog maar 'n keer dan. Eén klim vandaag, maar opnieuw 'n legendarische. De Col du Tourmalet op 2115 meter via Luz Saint Sauveur. In 'n karakteristiek Pyreneeën landschap gaat 't eerste gedeelte veelal in de schaduw om vervolgens vol in de zon en tien graden warmer de top te bereiken. De geijkte fotomomenten van allerlei monumenten en 'n blik in 't winkeltje om eenieder van de groep de tijd te geven om boven te komen. Gevolgd door 'n heerlijk, uit twee delen bestaande afdaling. 't Eerste gaat ieder zijn eigen tempo naar Sainte Marie de Campan. Deel twee wordt 'n kop over kop richting Lourdes waarbij de snelheid, mede door 't percentage van zo'n -2%, zo continue rond de 50 per uur ligt. In Lourdes splitst de groep zich. 'n Aantal rijdt door naar 't hotel om zich gereed te maken voor 'n avond bezoek aan Lourdes. Wij zijn net op tijd voor 't sluiten van de keuken om ons tegoed te doen aan 'n heerlijke hamburger met huisgemaakte frieten. Dan is 't tijd voor cultuur. Alhoewel, eerst door 't circus van de straten van Lourdes. Over vercommercialisering van 't geloof gesproken. 't Heiligdom zelf is niet toegankelijk voor fietsen, als de wielen naast elkaar staan mag 't wel. Michiel, Ad en Gerard besluiten te voet 't geheel toch wat van dichterbij te gaan bekijken terwijl de anderen op de fietsen passen. Maar gauw terug naar 't hotel. En omdat 't merendeel van de groep zich in Lourdes bevind, hebben we deze avond 'n hele korte bespreking en zonder enige tegenspraak wordt 't voorstel voor de rit van de komende dag geaccepteerd.

In perfecte weersomstandigheden met 'n gemiddelde temperatuur van 24 C gaat 't grootste gedeelte van de groep in 'n rustig tempo opnieuw in de richting van Lourdes. Dit keer draaien we echter kort daarvoor af voor de beklimming van de Col de l'Angles. Misschien nog wel 'n mooiste stukje van deze week, met name door 't groene landschap, de zon en 't bijna voltallige gezelschap.

Alleen Stephan, Harry en Mark verkiezen 'n andere route, de hele week al niet fitte Jos maakt 'n eigen dagplanning. De klim is op zichzelf niet zwaar na 't passeren van de top op zo'n 700 meter dalen we af naar Bagnères-de-Bigorre waar we ons zetelen op 'n fijn terras voor 'n versnapering. Volgende halte is Saint Marie de Campan waar de route zich splitst in twee afslagen. De weg links gaat naar de Col d'Apsin, de rechter tak gaat naar de Col du Tourmalet. Dit is ook de plaats waar 't fameuze verhaal uit 1913 komt, waarbij Eugène Christophe zijn voorvork brak in de afdaling van de Aspin en die vervolgens zelf bij de plaatselijke smid repareerde. De groep voor links begint aan 'n twaalf kilometer lange klim naar 'n hoogte van 1490 m. Nog steeds prachtig weer met 'n even zo mooie klim waarbij alleen de laatste 4 kilometer boven de 8% uitkomt. We dalen terug af, waarbij gelukkig niemand de geschiedenis uit 1913 nieuw leven inblaast. Bij 't waterpunt worden de bidons eens te meer gevuld voor 't hoofdgerecht van vandaag. Eén van de grote drie uit de Tour, naast de Galibier en de Aubisque, vanaf de oostkant omschreven als de zwaarste kant, in 17 km en 1268 hoogte meter naar de top op 2115 meter, de Col du Tourmalet. De eerste vijf kilometer gaan nog geleidelijk aan, maar vervolgens komt 't percentage niet meer order de 8% en voordat je in 't skidorp La Mongie aankomt zit je zelfs in de dubbele cijfers. De top is nu zichtbaar waar Jacques Goddet de zojuist geleverde prestatie met een goedkeurende blik aanschouwd. Het grote zilverkleurige beeld stelt Octave Lapize voor, de renner en latere winnaar van de Tour van 1910 die deze col als eerste

passeerde. Tijd voor 'n pauze voor de afdaling naar Luz Saint Sauveur, 'n 19 kilometer durend feest van in 't begin draaien en keren door de haarspeldbochten om vervolgens alle remmen los te gooien op 'n recht stuk waarbij de snelheid tot boven de 80 km/u oploopt. Niet bij nadenken, gewoon genieten.

De slotdag van de fietsweek kenmerkt zich door ritten van persoonlijke wens. Nog even de Hautacam/Tramassel, of de Pont d'Espagne/Cauterets, of de Soulor/Aubisque/

Borderes. Even. Als afsluiting van 'n grandioze en vlekkeloos verlopen week fietsen. Want we hebben nog niet alles gezien, nog niet van die kant bedwongen, nog één keer genieten. Rob, Jeroen en Gerard eindigen de week met bijna 17.000 hoogte meters in zo'n 750 kilometer, alles bij elkaar zo'n 47 uur onderweg. De tijd voor 't eten wordt door enkele gevuld met nog 'n laatste bezoek aan Lourdes. Met 'n boodschappenbriefje voor de souvenirs voor thuis. En meteen ook maar even 'n goeie daad verrichten. 't Wordt tijd om huiswaarts te keren, koffers pakken, auto's laden. De laatste samenkomst van deze week staat traditioneel in 't teken van 't bedanken van de organisatie. Rob, Stephan, Jan, Rob en Ad krijgen 'n attentie voor al hun inspanningen voorafgaand aan en tijdens deze week. En dan is 't echt afgelopen. De terugtocht wordt aanvaard waarbij de een er iets langer over doet dan de ander, maar uiteindelijk eenieder weer veilig en wel thuis aankomt. Gelukkig hebben we de foto's nog, 'n bak aan herinneringen en 'n klein verhaaltje als ondersteuning.

Gerard Dierick

Op de derde dag van de fietsweek begonnen we met een goede traditie: het maken van de groepsfoto. Iedereen probeerde zijn grijze haren weg te stoppen en de buik in te houden, zodat een Engelse mede-hotelgaste een leuke foto kon maken. De A-groep reed via Lourdes naar de Marie-Blanque westhelling en vervolgens over de Aubisque-West en de Soulor terug naar Argelès. De B-groep had een andere bekende naam op het programma: Luz-Ardiden. Deze klim begint op ongeveer 18 kilometer ten zuiden van ons hotel, in Luz-St. Sauveur, een belangrijk knooppunt, omdat daar ook de westklim van de Tourmalet begint. Gegevens van de klim: 720 – 1715m in 13 kilometer, 7,7% gemiddeld. We daalden eerst iets af naar de rivier, waar de klim begint. In de eerste helft van de klim kwamen door een tweetal stille dorpen, met stijgingspercentages tussen de 7 en 11 %. Het uitzicht op Luz werd steeds mooier. Zoals altijd verspreidde de groep zich over de route. De tweede gedeelte heeft al meer een hoogtegebergte karakter en bevat een groot aantal haarspeldbochten. De laatste kilometers zijn wat gemakkelijker (7%). De haarspelden zijn vooral vanaf boven zeer goed te zien. Al met al een mooie klim, met een wat mij betreft tegenvallend einde: Luz-Ardiden stelt niets voor: een paar gebouwen en liften en verder eigenlijk niets. De voldoening maakte uiteraard veel goed, zeker voor Theo, die er ook in slaagde om na de Soulor en de Aubisque deze klim te bedwingen. Hij was vanaf boven mooi te volgen. Ook Geurt hebben we vanaf ons uitzichtpunt kunnen bijsturen, toen we vanuit de verte zagen dat hij een onbedoelde afslag nam. We spraken met enkele Nederlanders die met een tocht voor een goed doel bezig waren; sommigen hadden aardig wat moeite met de klim, een extra prestatie! De afdaling was mooi, met bovenin een wegdek met grind, oppassen dus. In Luz hebben we gegeten; enkelen van ons namen nog een extraatje langs Arcizans. Het was geen lange, maar wel een mooie dag, met zeker in de 2e helft van de dag mooi weer, lekker ijs en witbier.

Rob Geilleit

We hadden een goede start achter de rug en op de 2e dag van de fietsweek werd het alleen maar beter. Het weer begon wat druilerig maar dat is uiteindelijk allemaal goed gekomen. Groep A ging via de Spandelles naar de Soulor. Groep B had het idee via Soulor naar de Aubisque te gaan. Het eerste stuk naar Soulor ging lekker. Langzaam ietwat omhoog via de Route D'Azun om tenslotte een mooie klim naar boven te maken. Zoals ik al eerder zei was het druilerig en dat betekende dat het boven toch wel koud was. We dachten allemaal hetzelfde om maar een gauw een bakkie te doen daarboven. Ondertussen ook weer iedereen lekker laten verzamelen. Na de top van de Soulor ga je iets naar beneden; 100 meter dalen om daarna 400 meter naar de Aubisque te klimmen. Via deze route komen we langs het Wim van Est memorial, maar niemand die het opviel. Hans en anderen zijn vrijdag nog extra terug gegaan om een bezoekje te brengen. Enfin, de klim was goed te doen en dan sta je daar opeens. Indrukwekkende view, een paar oversized fietsen en het pure pure gevoel van de Tour de France. Van daaruit is de groep gesplitst, een deel ging nog via Col de Borderes naar Lac d'Estaing en de rest ging via een schitterende afdaling naar Lourdes en zo weer terug.

Marc Klaassen

Heezer Fiets Weekend door Leny Thijs

Dit jaar werd het Heezer Fietsweekend gehouden op 1, 2 en 3 augustus. Na alle noodzakelijke voorbereidingen bleek dat dit jaar het organiseren beter verliep dan vorig jaar. Dus vol goede moed begon eenieder aan ons fietsevenement. Het weer leek ons ook gunstig gezind want de vooruitzichten waren prima. Vrijdagmorgen stonden om 8.30 uur al de eerste deelnemers op het sportpark, maar deze moesten toch wachten tot de klok negen uur aangaf. Het was zeer opvallend dat het eerste uur heel veel mensen van ver buiten Heeze zich meldden bij de inschrijfpost. Tussen 10.00 en 14.00 uur kwamen de meeste mensen van Heeze en directe omgeving. De vrijdagrit ging van Heeze naar Achel waar onze tweede stempelpost was gestationeerd bij café/restaurant de Kluizenaar en waar men een heerlijke kop koffie met vlaai of een lekkere lunch kon nuttigen. Daarna kon men weer de rit hervatten en via vele mooie landelijke en bosrijke wegen terug naar Heeze fietsen. Iedereen kwam vol enthousiasme weer terug met de vermelding: “wat was het een mooie route en wat was de rit goed uitgepijld”. Dus de eerste dag werd door ons met een goed en voldaan gevoel afgesloten ondanks dat er een valpartij was geweest en deze mevrouw de fiets driedaagse niet af heeft kunnen maken.

De zaterdag werd ook weer met een overvloed aan zon gestart. Er werd wel her en der een plaatselijke bui verwacht. Het inschrijven verliep weer prima, maar dat kan ook niet anders met zulke ervaren vrijwilligers achter de inschrijftafel. Vandaag liep de route van Heeze via het buitengebied van Geldrop richting Eindhoven en hadden we onze stempelpost dit keer bij de Genneperparken neergezet. Vervolgens kon men dan via Riethoven en Aalst weer de route vervolgen. De meeste deelnemers fietsten de 45 of de 60 km. Een enkeling, waaronder zich dan kinderen bevonden, de 30 km. Zoals Helga van Leur al had voorspeld was er plaatselijk een buitje gevallen, maar dat mocht de pret niet drukken. Ook deze dag was prima verlopen en organisatie en deelnemers waren weer erg tevreden.

Op zondag was het druk op het sportpark want het 1e elftal van RKSV moest voor de eerste keer trainen en het terras was dan ook ruim uitgebreid. Ons jamvrouwke was ook weer van de partij met haar stand met eigengemaakte jam. Vandaag ging de rit via Sterksel en Someren naar “de Daatjeshoeve” in Nederweert. Adriaan en Maria stonden met hun 1e post aan de rand van de bossen en dat hebben ze geweten. Maria was lek gestoken door de muggen. Bij “de Daatjeshoeve” was het goed vertoeven. Het was er hartstikke druk. De mensen hadden –zoals ieder jaar op zondag- de tijd en wisten de terrassen goed te vinden. Niet iedereen meldt zich dan na afloop ook af omdat ze niet op tijd binnen zijn. Om 18.00 uur werd de stempelpost gesloten en op dat moment dachten ze boven “nou kan het wel, de sluizen kunnen open”……. Anderhalf uur later zaten we dus nog in de kantine, maar het was er wel gezellig.

Normaal gesproken sluiten we het Heezer Fietsweekend ‘s-avonds af met een diner bij restaurant de Koffer met alle vrijwilligers, maar helaas kon dat dit jaar niet doorgaan daar de Koffer een week van te voren was gesloten. Maar we houden nog wat tegoed…. In oktober organiseren we een aangeklede borrel waarvoor eenieder nog een uitnodiging ontvangt.

Wij danken iedereen die zijn steentje heeft bijgedragen om ons fietsweekend te laten slagen. Zo ook de pers waaronder het Pareltje, Middenstandsbelangen, het Valkenswaards Weekblad, het Eindhovens Dagblad, Redactie Heeze24 en Radio Horizon die ons toch prima in de publiciteit hebben gebracht. Hopelijk mogen we ook volgend jaar weer op de medewerking rekenen van alle vrijwilligers (misschien mogen we nog wel nieuwelingen verwelkomen) en proberen we nog wat meer deelnemers te krijgen. Tot volgend jaar…….

Statistieken

Totaal gefietst	1063
Heeze	313
Niet_Heeze	650

Uit # Gemeentes 91

Winterprogramma 2014 - 2015

door Gerard Dierick

Datum		Naam rit	Afstand	Ritnr.	Richting
02-11-2014	09.00	Rondom Helmond	75	68	Bakel
09-11-2014	09.00	Heidetocht	75	65	Weebosch
16-11-2014	09.00	Brabantsedag Tocht	75	122	Kaulille
23-11-2014	09.00	Pinksterrit	70	117	Vlierden
30-11-2014	09.00	Omloop vd Maisvelden	65	40	Hamont
07-12-2014	09.00	Bergeijkse Barrieretocht	60	73	Bergeijk
14-12-2014	09.00	Openingstocht	60	44	
21-12-2014	09.00	Sluitingsrit	60	46	Borkel
28-12-2014	09.00	Kale Bomentocht	50	54	Budel
04-01-2015	09.00	Koude voetentocht	50	2	Asten
11-01-2015	09.00	Voorjaarstocht	55	84	Gastel
18-01-2015	09.00	Huismussentocht	60	17	
25-01-2015	09.00	Voorjaarsrit / Sluitingsrit	60	33	Bergeijk
01-02-2015	09.00	2 provincientocht	65	28	Liessel
08-02-2015	09.00	Pielistocht	65	29	Luyksgestel
15-02-2015	09.00	Omloop van het Noorden	75	13	Liempde
22-02-2015	09.00	Over de meet	75	74	Neerpelt
		Totaal	1095		

Nieuwe leden stellen zich voor

Bas van den Broek.

Hoi fietsvrienden, er is mij gevraagd om iets over mezelf te vertellen voor in de Toerflits. Mijn naam is Bas van den Broek. Ik ben geboren en getogen in Aalst. Getrouwd met Regina en vader van Floor, onze dochter van ruim 2,5 jaar. In het dagelijkse leven run ik mijn garagebedrijf in Valkenswaard, en als hobby heb ik natuurlijk het fietsen. Zowel op de racefiets als op de mountainbike!

Vroeger was ik lid van toerclub Aalst-Waalre totdat ik ging studeren in Apeldoorn, daar kwam niet veel terecht van fietsen! Toen ik daar klaar was ben ik na een paar jaar weer gaan fietsen. We zijn toen met een aantal vrienden begonnen met mountainbiken. Ik wilde eigenlijk ook wel weer met de racefiets aan de gang, dus ik ging meestal alleen met de racefiets op pad. Mijn MTB maten hebben een hekel aan asfalt! Die watjes!

Omdat ik geregeld bij Fijn Fietsen kom, (de lokale fietsenmaker bij ons) leerde ik Ronald van de Moosdijk kennen. Daar fiets ik ook wel eens met hun Fijn Fietsen club. Maar dat is ook alleen maar op de MTB. Ronald fietst gelukkig ook op de racefiets, en was eigenlijk ook op zoek naar een leuke club, dus die kwam op het idee om naar Heeze te gaan. Ook omdat Marc Klaassen daar al lid was en goed te spreken was over TC Heeze.

Dus ik ben vanaf dit jaar ook lid geworden, en wissel ik het fietsen op de MTB en race een beetje af. Ik moet zeggen het bevalt goed bij TC Heeze! Leuke ritten en voor ieder wat wils. Zo, nu weten jullie wat meer van mij. Ik zie jullie wel weer met een tocht!

Groetjes.

Hans de Jong

Hoi allemaal, mijn naam is Hans de Jong, 31 jaar, geboren en getogen in Heeze en woon samen met m'n vriendin Suzanne. Al van jongs af aan ben ik op de fiets te vinden; van verschillende gekregen oude onderdelen knutselde ik als klein manneke m'n eigen crossfiets in elkaar. Om er vervolgens achter te komen dat dat roestige oude stuur toch echt breekt bij het nemen van een spingbult... Op de middelbare school werd er met een aantal vrienden een MTB gekocht en werd ook de reikwijdte vergroot; de heuvels van zuid Limburg bleken een hele kluif! Na een aantal jaar fanatiek te hebben gefietst, bleek dat lastig te combineren met het studeren; de fiets bleef in de garage en ik in de kroeg...

Toen die studie, werktuigbouwkunde, in de volksmond fietsenmaker (dat knutselen is er nooit helemaal uit gegaan) klaar was klom ik weer op de fiets. Zo heb ik een aantal keer een marathon in de Eifel gefietst, de Oostenrijkse alpen verkend en heeft Jeroen Manders me zijn befaamde MTB-rondje Eindhoven laten zien... Maar goed, genoeg brede-banden verhalen, ik ben ten slotte lid geworden van de tourclub! Afgelopen winter moest er een racefiets komen. Ik kwam er al snel achter dat je een stuk harder rijdt in 't wiel van een net wat fanatiekere racer! Reden genoeg om een club op te zoeken met meer van die fanatiekelingen. Maar ben gerust; ik wil best kopwerk doen hoor!

Teun Manders

Dag allemaal, ik ben Teun Manders. Sinds medio mei ben ik lid van TC Heeze en fiets ik regelmatig op zondagochtend met de tourclub mee. Er is mij, als nieuw lid van TC Heeze gevraagd om mezelf te introduceren in de Toerflits. Kortom, wat voor nieuw vlees zit er in de kuip. Waarschijnlijk zit er al veel van hetzelfde vlees in de kuip TC Heeze, namelijk sportievelingen die verknocht zijn aan hun fiets. Uiteraard val ik niet heel ver van de boom. Al zag ik met een schuin oog dat ik met 1981 wel een buitenbeentje qua bouwjaar ben. De passie voor de fiets is ontstaan toen ik een jaar of vijftien was. Iedere dag reed ik dagelijks vanuit België naar school in Valkenswaard. Tijdens een drie daags schooluitstapje voor sportieve leerlingen zijn we met de fiets op en neer naar Valkenburg gereden. Hierbij merkte ik dat het fietsen me goed lag en dat ik het bijzonder leuk vond. Ondanks dat mijn vader zelf heeft gekoerst was hij in eerste instantie niet bijzonder enthousiast dat ik wilde fietsen. Maar na lang aandringen was het zover. Toen ik zeventien was kreeg ik mijn eerste koersfiets. Na een halfjaar trainen heb ik me bij een club aangesloten en heb ik een licentie aangevraagd. Na eerst 3 maal hard kennis te maken met het asfalt reed ik m'n eerste wedstrijden uit. Hierna heb ik 13 jaar met veel plezier wedstrijden gereden. In deze dertien jaar heb ik me twee en een half jaar helemaal kunnen en mogen focussen op het fietsen. Na deze periode is mijn leven in recordtempo veranderd.

Om te beginnen ben ik aan het werk gegaan bij een adviesbureau in brandveiligheid. Na een aantal maanden kwam ik een leuke dame tegen die ik nu mijn vrouw mag noemen. Uiteraard volgde samenwonen en omdat het nog niet snel genoeg ging, werden we (want zwanger wordt je samen) zwanger. Kortom, na twee en een half jaar alleen maar fietsen is het leven in een jaar verandert naar Werken, samenwonen, trouwen en een kind. Tijdens de zwangerschap kwamen we erachter dat Julian een medische complicatie had en moesten we na de bevalling twee maanden in het ziekenhuis van Maastricht verblijven met nog een heel medisch vervolg. Al met al een hectische tijd die nog niet ten einde bleek te zijn. Tijdens deze periode waren we woonachtig in Eindhoven. Doordat ik vijftien jaar ,met alle ruimte in België had gewoond was Eindhoven een verandering waar ik niet aan kon wennen. We waren met een kind erbij toe aan meer ruimte. Na veel zoeken zijn we terecht gekomen in het kleine maar mooie Sterksel. Na de aankoop van ons huis kwamen we erachter dat we zwanger waren en ook nog van een tweeling ook. Het was even schrikken maar nu een paar jaar later is het schitterend.

Tijdens de zwangerschap is ons huis opgeleverd en heb ik het afgebouwd. In de zomer van 2012 heb ik een aanbouw aan ons huis gezet en tijdens deze bouw zijn onze zoon Lucas en dochter Sophie geboren. Aansluitend kwam er iets nieuws op mijn pad. Mijn toenmalige werkgever kon mij detacheren bij het Máxima Medisch

Centrum. Hier mocht ik ondersteuning bieden aan de verbouwing van het Máxima Medisch Centrum te Eindhoven. Omdat er een wederzijdse klik was kreeg ik na 7 maanden een baan aangeboden bij het Máxima Medisch Centrum waar ik projectleider Vastgoed en Huisvesting ben geworden. Na de afronding van de verbouwing van de vesting in Eindhoven ben ik ondertussen 10 maanden bezig met een verbouwing van de vestiging in Veldhoven. Deze verbouwing zal circa vijf jaar lopen en ongeveer 80% van het ziekenhuis omvatten. Het voordeel bij deze switch was dat ik van een baan met klussen door heel het land en dus veel reistijd, verkaste naar werk dicht bij huis. Dat kon ik wel gebruiken met de komst van de tweeling!

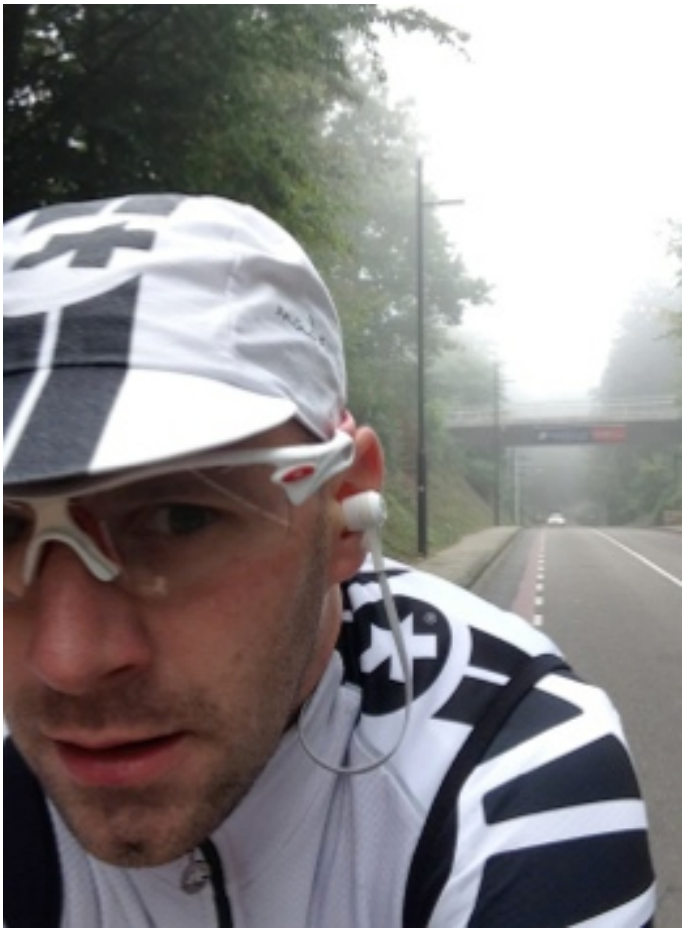

Al bij al een drukke periode van circa 6 jaar waarbij niet geheel verwonderlijk, het fietsen niet altijd evenveel aandacht kreeg. Na de komst van onze oudste zoon heb ik nog wel veel op de fiets gezeten en nog een jaar wedstrijden gereden. Maar na nieuwe medische complicaties is het wedstrijdrijden komen te vervallen. Echter is de liefde voor de fiets altijd blijven bestaan en ben ik ook altijd op de fiets blijven zitten. Ondertussen lijkt de hectische periode voorbij en wonen we nu alweer bijna drie jaar in Sterksel met onze drie kinderen Julian, Lucas en Sophie en mijn vrouw Joyce. Er is meer rust in het leven gekomen waardoor er meer tijd is voor sport en om regelmatig met de tourclub een tocht te maken. Daarnaast ga ik nog wekelijks hardlopen, ben ik drie a vier keer per week in de sportschool te vinden en volg ik tegenwoordig skiles.

Helaas heb ik de laatste maanden door omstandigheden verstek moeten laten gaan bij de tourclub, maar ik hoop snel weer samen met jullie op zondagochtend mee te rijden.

Tot snel.

Josje van den Reek

Mijn naam is Josje van den Reek en ik woon samen met Rob en onze 2 kinderen (Teun van 5 en Puck van 3) in Geldrop. Ben iemand met een brede interesse in sport en ben altijd wel in voor iets nieuws. Ik ben zo'n 13 jaar geleden begonnen met fietsen. Een vriend van me deed een jaar later mee met Diekirch-Valkenswaard en ik dacht dat kan ik ook wel. Ik reed met mijn auto naar Valkenburg, parkeerde mijn auto onder aan de Cauberg pakte mijn fiets eruit, reed de Cauberg op en dacht zo een berg op fietsen kan ik ook. Ik hoef je niet uit te leggen dat Diekirch-Valkenswaard een regelrechte hel was die keer. Maar het fietsvirus had ik te pakken!! Elk jaar vond ik wel weer iemand anders die Diekirch-Valkenswaard ook een uitdaging vond. De jaren daarna snapte ik ook wel dat er iets meer getraind moest worden dan alleen maar de Cauberg op. Linda van Gogh kwam bij mij in het hockeyelftal en we bleken meteen een klik te hebben. Ik kreeg een introductie op de mountainbike en Linda een introductie op de racefiets. Daarna kochten Jorg en Linda een racefiets en eindelijk was daar wat vastigheid met het fietsen. Maar omdat ik hockey op zondag ook nog steeds erg leuk vond, heeft de overstap naar een tourclub wat langer geduurd. Eerst een half jaar parttime gehockeyd op zondag omdat ik van dat spelletje niet zo maar afscheid kan nemen. Met ingang van dit seizoen zijn we op donderdagavond gaan spelen dus kan ik zoveel mogelijk op zondag aanwezig zijn.